

Decernik

Leto II. (IX.), šte. 171

Maribor, ponedeljek 30. julija 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 19 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš. po tarifu
Oglaš. sprejema tudi oglašni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Skupščini so dnevi šteti

REŽIMOVCI SE ZAVEDAJA SVOJE SLABOSTI. — ZOPET INTRIGE IN PODTIKOVANJA. — SESTANKI DAVIDOVIČA IN DR. SPAHO.

BEOGRAD, 30. julija. Tu je nastalo zopet zatišje, ker je večina poslancev odpotovala. V vladnih krogih se vodijo razgovori o sestanku skupščine. Za jutri dopoldne je sklicana seja vladnih klubov, ki bo sklepala o tem, kaj naj vse sprejme narodna skupščina pred odgoditvijo. Danes se zopet zatrjuje, da bo skupščina delovala le kratek čas ter da se bo čimprej odgodila.

BEOGRAD, 30. julija. Današnji beograjski listi objavljajo neko izjavo, katero je dal baje Radić listu »Berliner Telegraphen-Union«. V tej izjavi se zahteva perzonalna unija svobodne Hrvatske s Srbijo, kojima naj bi bil skupen kralj, drugače pa vse kakor

v samostojni državi. Resničnost se ne da kontrolirati, ker so pri Radiću radi poslabšanega zdravstvenega stanja prepovedani vsi obiski, domneva se pa, da je vse skupaj zopet intriga hegemonistov, ki skušajo vnaprej upravičiti korake, ki jih namerava vlada. Razume se, da režimski listi napadajo KDK ter ji poditkajo protidržavnost.

BEOGRAD, 30. julija. V političnih krogih se mnogo razpravlja o čestih sestankih med Davidovičem in Spahom, ki sta imela danes zopet daljšo konferenco. Računa se z obnovo demokratske zajednice, ki se je že snovala, a še ni prišla do pravega svojega izraza in pomena.

Delo za konkordat

BEOGRAD, 30. julija. Današnja »Politika« javlja iz Rima, da so pričela pogajanja med Vatikanom in Jugoslavijo za ureditev vseh nerešenih vprašanj. Poslanik Simić je bil včeraj v avdiciji pri papežu. Po informacijah »Politike« se pripravlja nekaj modus vivendi, kateremu bo kasneje sledil konkordat. Obe stranki sta priznali, da konkordat s kraljevino Srbijo iz l. 1914. ne velja več, ker so se razmere po vojni docela spremenile, na drugi strani pa se privilegiji, ki so jih uživali avstro-ogrske pokrajine, ne morejo raztegniti na vso državo.

Izgovori sokriuca atentata

BEOGRAD, 30. julija. Radikalni poslanec Toma Popović, ki je obtožen sokrivice umora hrvatskih poslancev, objavlja v beograjskih listih »izjavo«, da ga ne more nihče klicati na odgovor radi izjav, ki jih je podal v narodni skupščini. Pri umoru hrvatskih poslancev pa da ni sodeloval in da ga radi tega ne more nihče obtožiti.

Ostavka rumunskega zunanjega ministra

BUKAREŠTA, 30. julija. Zunanji minister Titulescu je včeraj po dolgem sovetovanju z regentskim svetom podal ostavko in takoj odpotoval v Benetke. V političnih krogih domnevajo, da bo Titulescu v kratkem postal naslednik Ventila Bratianu-a kot ministrski predsednik. Zastopno bo ostalo zunanje ministrstvo nezasedeno, poslo pa bo vodil ministrski predsednik sam.

Grozilna pisma Svetozarju Pribičeviću

ZAGREB, 30. julija. Drugi predsednik Kmečko-demokratske koalicije, Svetozar Pribičević, je pred svojim odhodom v Zagreb, kamor je došel v nedeljo, izročil beograjski policiji veliko število grozljivih pism, ki jih je dobil v zadnjem času. Dočim je že beograjska policija od-

redila poprej v Pribičevićovo osebno varstvo posebne ukrepe, je o tem obvestila sedaj še zagrebško policijo.

Nobile na povratku

KOPENHAGEN, 30. julija. General Nobile je prišel sinoči že ob devetih na kolodvor, dasiravno je bil odhod njegovega vlaka šele ob pol dvanajstih ponoči. Radi neprijaznega sprejema, ki so ga bili dosedaj deležni Nobileovci na vsem svoje mpotovanju z »ekspedicije«, so postali Lahi previdnejši in se nikjer ne pokažejo brez nujne potrebe. Pred odhodom vlaka se je zbrala na kolodvoru tisočglava množica meščanstva, ki je prirejala Nobileu ogorčene demonstracije. Prof. Behounek in njegova sestra bosta spremljala Nobila do Lipskega, od koder nadaljujeta pot sama v Prago.

Tragična smrt Schnitzlerjeve hčerke

DUNAJ, 30. julija. Včeraj je prispela iz Benetk semkaj vest, da 19letna hčerka znanega pesnika dr. Arturja Schnitzlerja, gospa Lilly, poročena Capellini, ni postala žrtev nesreče pri jahanju, temveč se je ustrelila s samokresom lastnega moža. Kaj jo je pognalo v prezgodnjo smrt, še ni ugotovljeno. Njena mati, ki je takoj po sporočilu odpotovala v Benetke, je sedaj tamkaj težko zbolela, dr. Schnitzler sam, ki je svojo hčerko naravnost oboževal, pa je duševno močno potrta. Govori se, da gre za tragedijo ljubosumnosti.

Igra in rop

GDANSK, 30. julija. V igralnici Zopot je doletela sinoči poljskega inženjerja Glinškega redka sreča. Dosegel je največji dobiček, kakršnega ne beleži niti igralnica v Zopotu niti ona v Monte Carlu. Z eno potezo je spravil v žep ničmanj kot 1.987.560 gdanskih goldinarjev. Za mesečne reveže je daroval srečnejš 100.000

Požari, poplave, snežni viharji . . .

SILNE PRIRODNE NESREČE — V CARIGRADU, NA POLJSKEM, V RUSIJI, V JUŽNI AMERIKI.

CARIGRAD, 30. julija. V soboto zvečer je izbruhnil v starem delu mesta silen požar, ki se je bliskovito razširil na vso okolico, tako da je še danes velik del mesta v plamenih. To je od leta 1911., ko je zgorelo celo stambulsko predmestje, največji požar na Balkanu. Oblasti so poslale na pomoč vojaštvo, ki skuša omejiti ogenj na ta način, da je izkopalo krog in krog gorečega dela mesta globoke jarke in jih napolnilo z vodo. Radi tega so morali porušiti tudi krog in krog vse hiše, da je otežkočeno razširjenje divjega plamena. V mestu vlada neprestano strahovita panika prestrašenega prebivalstva.

KRAKOV, 30. julija. Veliki gozdni požari, ki so se razširili pretekli pe-

tek, razsajajo še vedno z nezmanjšano silo. Uničeni so veliki kompleksi najlepših šum. Ogenj se z bliskovito naglico širi proti Visoki Tatiri.

BUENOS AIRES, 30. julija. Sinoči je tudi v Južni Ameriki nastopila nenadna vremenska sprememba. Po dosedanjih neznosni vročini se je večeraj nebo popolnoma zoblačilo in temperatura je rapidno padla. Proti večeru je pričelo celo snežiti in je tekom noči pokrila pokrajino 10 cm debela snežna odeja.

MOSKVA, 30. julija. V amurski guberniji so nastale silne poplave. Voda pokriva polja ponekod po 20 km in več na vse strani. Železniški promet so morali popolnoma ukiniti. Vse zveze z zapadno Rusijo so pretrgane.

gold, z ostalo vsotico pa jo je mahnil v svet.

BUENOS AIRES, 30. julija. Sinoči so napadli roparji oklopni vlak, ki je vozil v prestolico velike vsote gotovine Banditi so podminirali progo z dinamitom. Ko je privozil vlak na kraj atentata, je nastala strašna eksplozija in je bilo več vagonov popolnoma razbitih. Pet oseb je bilo ubitih, 20 težko ranjenih. Roparji so opleniili vlak, se polastili cele denarne pošiljatve in na avtomobilih »odnaglili«.

Dragocen plen

Nedavno je imel francoski avijatik Reine silno smolo. V svoji službi v afriškem kolonijalnem ozemlju je dobil nalogo, da ponesi neka važna poročila iz Casablance. Na poletu pa se mu je pokvaril motor in letalec je moral pristati v neki pokrajini Maurov, smrtih sovražnikov Francozov. Mauri so seveda zaplenili avijon in postavili letalca pod nadzorstvo ter zahtevali od Francozov strahovito odkupnino za moža in za aparat. Obmejna francosko-maurska poročila javljajo, da se Reine-ju ne godi prav nič slabo, ker ravna z njim zelo človekoljubno, da pa preti ujetniku velika nevarnost z druge strani: maurska plemena, ki so sama med seboj v sovražstvu, so se pričela pripraviti za lastnino francoskega ujetnika in aeroplana. Vsako plemo bi rado imelo bogat plen in še dragocenejšo odkupnino, ki jo pričakujejo od Francozov. In ker plemo, ki je ujelo Reineja, noče moža izročiti zlepa, se njegovi sosede že oborožujejo, da mu ga s silo iztrgajo. Tu se bo pričela šele huda ura za ujetnika, ker je toliko kot gotovo, da ga ne izroči plemo drugemu plemenu živega, čeprav bi podleglo v medsebojni borbi. Francozi hitijo, da ga rešijo čimprej na ta ali oni način, vendar je veliko vprašanje, če se jim to posreči.

Obisk naših JČ Lig na kulturni razstavi v Brnu.

Na včerajšnji seji mariborske JČ Lige je bila sprožena prekoristna ideja, naj bi priredile vsaj lige iz Slovenije po možnosti skupno z ostalimi zlasti zagrebško korporativni zlet na kulturno razstavo v Brno, ki bo trajala predvidoma še do

oktobra, najbrž pa bo celo podaljšana do češkoslovaškega državnega praznika dne 28. oktobra. Po splošni sodbi je brnska razstava, ki predstavlja pregled razvoja desetletnega kulturnega gospodarskega in socialnega dela osvobodjene Češkoslovaške, edinstvena in tako svojevrstna ter podučna, da gotovo nadkriljuje vse dosedanje podobne razstave po mnogo večjih mestih Evrope. Interesenti se že sedaj sprejemajo in se naj čim prej javijo odbornikom lig po naših mestih, da se more takoj začeti s potrebno akcijo za vozne olajšave in druge tehnične priprave. —

Belgijski konzulat v Ljubljani

nam sporoča: Belgijska železniška družba opozarja na nove vpostavljene železniške zveze, ki tvorijo preko Belgije najkrajšo in najhitrejšo pot med vzhodom in zahodom. To je luksuzna železniška zveza Ostende - Dunaj - Orient-ekspres in Simplonski ekspres via Niš. Na razpolago so spalni vozovi in potnikom na progi Ostende - Bruselj - Frankfurt - Dunaj - Budapest - Beograd - Niš - Sofija - Carigrad ni treba nič prestopati. Vlaki odhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 14. uri iz Ostende in imajo zvezo z vlakom, ki zapusti London ob 14. uri. Enaka zveza obstoja v obratni smeri s prihodom v Belgijo. Vsak ponedeljek, sredo in petek pa obstoja navadna zveza po ekspresu »Direktni orient«. Odhod iz Carigrada proti Belgiji in Londonu ob ponedeljkih, sredo in sobotah ob 19. uri. Cene med Londonom in vzhodom, via Ostende, so znatno nižje kakor one via Calais. —

Cirkus v cirkusu

je vprizoril davi Joža P., ki z vstopnico za stojišče hotel v cirkusu sedeti. Na prijazno opozorilo biljeterja je Joža odgovoril z močno zašusnico, a stražnika je prijel za vrat. Morala sta priti dva stražnika, ki sta po daljši rokooborbi spravila nasilnega Jožeta v cirkus pri »Grafu«, kjer ima priliko premišljevat svoje cirkuške zmožnosti. Obtožen je radi javnega nasilstva. —

Prispevajte za spomenik Kralju Petru v Mariboru

Pustolovec reorganizira upravo . . .

RESNIČNA IN POUČNA ZGODBA IZ NEKE DEŽELE.

V neki srednje-evropski državi se je nedavno dogodilo, da je policija v osebi ministrskega tajnika — ne uradnika, tem več zaupne osebe, kakoršno si nekateri ministri namestijo v svoji predsobi — spoznala svojega starega znanca-pustolovca ter izvedla aretacijo. Države res ni treba imenovati, ker bi bilo torišče zgodbe lahko tudi kje drugje in ker bi se dale vse okoliščine prav lahko presaditi v mnoge dežele.

Birokratizem ovira in tare po svetu mnogo razvoja in še vedno so komplicirana pota visoko v veljavi. Marsikje tudi mesta — visoka po časti niso visoka po poštenju in tako je res le jako malo srečnih držav, kjer se bi bilo torišča in razumevanja za zgodbo iz neimenovane dežele.

Odkar imajo narodi slovesno zapisano samoodločbo, morajo še dalje časa čakati po ministrskih predsobah. Pred zakonom so vsi enaki, samo do zakona se težko pride. Zakon je včasih še preobložen, truden — in vleže se spat. Ljudje čakajo, čakajo in mrmrajo.

Tako je tudi v deželi X. Ljudje čakajo, mrmrajo, obtožujejo, po malem tudi grozijo... Naenkrat se pa vse zaupanje o-klene nekega ministra, enega samega od vseh. Odkrilo se je »srce za ljudstvo«. Ta minister, to je mož! Delaven je in briga se za zadeve malega človeka. Po pisarnah drugih ministrov se posilce kratko in tudi osorno odpravlja, naj čakajo doma na »rešitve«, tu je pa za razgovore z občinstvom poseben tajnik, prijazen mož, ki nerodnim vaščanom in plašnim malomeščanom tudi po domače razloži, kako in kaj. Natančno pojasni, kako je treba sestaviti prošnjo in večkrat si vzame toliko časa, da jo celo sam narekuje. Vsakega obiskovalca pa dobro presodi in zavzame se le za zadeve, ki so popolnoma upravičene. One, ki zasledujejo ekstremsko sebične cilje, zavrača brezposojno. Če se pa komu brez potrebe in krivde delajo težave, je tajnik takoj pri telefonu in naenkrat je zadeva urejena. Skratka: vse kar je upravičeno se reši takoj brez odlaganja in ovinkov, da so ljudje komaj prišli iz velikega začudenja,

da je kaj takega, tako enostavnega sploh mogoče, ko je šlo poprej vse tako počasi, po tolikih ovinkih in težavah.

Tudi kolektivno pobira tajnik sam in ljudje so mu hvaležni, da ni treba navzdol, navzgor po dolgih hodnikih in stopnicah in še čakati pri osornih pisarjih. In končno z ministrom ni treba osobno govoriti, ni si treba vbijati v glavo praznih nagovorov in ni se treba bati, da bo težko naučena beseda v grlu obtičala. Vse hvali tajnika in ministra.

Popularnost ministra raste v brezskrajnost. Ko se prikaže njegov avtomobil na ulici, se vse odkriva in spoštljivo klanja. Deputacije z dežele prihajajo na ministrov dom, poklanjajo udanostna darila, belo-oblečena dekleta prinašajo šopke. Ministrova fotografija je v vseh izložbah in njegovi služabniki dobivajo visoko napitnino, da bi pripomogli do prilike kake ovacije. Minister si že domišlja, da je velik državnik, trikrat na teden začne hoditi v svoj urad, dočim je poprej samo enkrat po par minut podpisoval predložene spise.

Naenkrat pa spozna policija v sekretarju nekdanjo temno pustolovsko osebnost. Stari grehi terjajo pokoro in tudi to ni težko ugotoviti, da je mož del kolektivne porabil za sebe ter dobro reševal razne prošnje tudi brez kolektiv in spisov.

Teden dni pozneje je v predsobi pri- ljubljene ministra ravno tako, kakor je že od nekdaj drugod. Ljudje čakajo, čakajo in mrmrajo. Domalega vse prošnje imajo formalne napake in dolga, dolga je pot do vsake rešitve. Ministrove popularnosti je konec, ljudje ga ne pozdravljajo več in na dom mu kvečjemu pošljejo še — grozilna pisma. Bivši tajnik pa v ječi sestavlja osnutek o reorganizaciji uprave.

Da se ne zajde v slog krepostno-poučnih povestic stare šole, v zaključek in pomislek samo to-le: Pustolovec ni vršil tajniške službe iz čistih namenov, — saj je kolektivno spravljaj v svoj žep — dobro jo je pa le vršil. Zakaj ponekod uprava nima niti toliko dobrih strani, kolikor jih je zadel pustolovec?

Uprašanje iz javnosti

O novi delavski koloniji, ki jo občinstvo hodi pridno ogledovat, so mnenja zelo različna. Večini se zdijo premajhne hišice, zlasti pralnico pogrešajo in pa to, da stropi ne bodo normalno izdelani z vloženi ugaškom vmes. Mislijo, da bi se dalo z nekaj tisočaki več odpraviti še marsikak nedostatek, zlasti glede stopnic, ki bodo lesene in baje celo naokrog narejene, tako da bi morali kake večje omare celo pri oknih spraviti v hišo. Pa če je ta kolonija, o kateri je pač odločalo tudi socialno ministrstvo, že tako urejena kakor je, vendar mislijo, da bi se hišice od akcije, ki jo je napravila občina za druge uslužbenke, ki niso zavarovani pri okrognem uradu, napravile saj malo večje. Ne pa baš tako majhne kakor te od delavske kolonije. — Boljše je nekaj hišic manj, pa te pošteno narejene. Čisto priprosti delavci, ki zaslužijo mesečno 800—900 Din — in teh je zelo mnogo — itak ne bi mogli iti v take hišice, ki bi stale nekaj več ko prve kolonije, kajti ti najprostejši delavci ne bi mogli plačevati mesečno 350 ozir. 500 Din.

O zasilnih stanovanjih v konjišnici, kjer je dala občina kratkomaš s plankami in žico na vrhu ogradiati posamezne predele, smo zvedeli, da je to res vse tako primitivno in tako nehygienično, da bi tam smele družine — že sedaj jih je okrog 15, ostali največ 14 dni. Obstoj pa med temi ljudmi strah, da bodo obsojeni na večmesečno tamkajšnje bivanje. Torej taki predeli ozir. taka stanovanja, kjer gre dimnik od peči skozi okno so skrajno nezadostna. Gorje, ako bi morda tam izbruhnile kake bolezni ali pa — o- genj. — Otroci tam kar mrgoli. Pozimi bi taki prostori celo ne bili mogoči. Naj si zdravstvena oblast pregleda vso to zasilno, res skrajno zasilno skrupalo. Bile bi pa že navadne barake veliko boljše.

In kaj je s Kitajci ozir. Tatari, ki so tam sosedni tem zasilnim stanovanjem?

Kaj se namerava žnjimi? Ali bodo tu stalno ostali in počasi poginili? Zakaj se jim ne omogoči povratek v domovino?

Vrh frančiškanskega zvonika

okrog jabolka in celo pri križu so imeli danes dopoldne delo kleparji in pleskarji. To delo v toliki višini, ko izgleda človek s ceste kakor hrošč na palici, privabi vedno dosti gledalcev, ki na dolgo in široko razpravljajo o plezanju in o moči živcev. Gledalci, ki se zbirajo v gru- čah in vrstah, so pa tudi sami zelo zanimivi. Prva dva — recimo — vesta, kaj opazujeta, tretji, četrti, peti se pa že pridruži v popolni negotovosti in ker ga je navadno sram vprašati, kaj gledajo, išče vsega naokrog, predno najde predmet pozornosti. — Psikoza množice deluje kakor magnet in gledalcev je naenkrat dolga vrsta. Pokojni češki pisatelj Hašek avtor »Svejka« je znal to dobro izkoristiti, kadar je bil muhaste volje. Nepremično je strmel v Vltavo ter se na tistem smejal gruči, ki je rasla okrog njega. Odgovoril je: »Tu je pred leti utonila moja babica, dobra ženica, sedaj pa gledam, če ne pride mogoče njena denarnica na površje.«

Sladoledarji — Turki

so zadnji čas dali s svojo robo povod za precej ostro kritiko občinstva. Dogodili so se slučaj, da je ljudem postalo po zavžitju tega sladoleda slabo. V nekem slučaju se je dognala kemična barva kot pridane, v drugem pa je bil napol zmet cimet. Poleg zdravju škodljivih posledic zauživanja takega sladoleda pa je tudi v pogledu splošne higijene sladoledarjev samih čuti precej pike opazke. Slabi sladoledarji škodujejo onim, ki se strokovnjaški trudijo za dobro blago, diskreditirajo pa nas tudi pred tujci, ki baš sedaj v zelo velikem številu prihajajo v naše mesto. Ali bi ne bilo umestno, da se mestni obrtni referat zelo energično pobruga za opisane nedostatke?!

Mariborski in dnevni drobiš

Tragedija živčno-bolnega moža

V stanovanju svoje hiše v Stritarjevi ulici št. 7 se je včeraj okrog 5. zjutraj ustrelil 44letni posestnik in vinski trgovec g. Ludvik Dolajš, doma od Sv. Jurja ob Ščavnici. — Ko se je družina (t. j. soproga in hčerka-edinka) odpravljala okrog 10. k počitku, ju je pokojnik še prijazno prosil, naj ga zjutraj zbudi, ker hoče k jutranji maši. Nato so se odpravili spat. Pokojnik je imel svojo separirano spalnico. Okrog 5. zjutraj pa sta našli prazno postelj. Naenkrat se je začel iz kuhinje rezek strel. Sedež za mizo si je pognal kroglo v levo senco; ista je sredi čela izstopila in padla na mizo, kjer so jo našli. Nesrečnej je bil takoj mrtev. Pokojnik je bil pred leti v umobolnici na Studencu, a pred kratkim se je vrnil iz živčnega sanatorija usmiljenih bratov v Gradcu. Ker je živel v zelo urejenih družinskih razmerah in je bil razmeroma premožen posestnik vzornih vinogradov v ljutomerskem okraju, je iskanje vzroka samomora v hipni duševni zmedenosti, ki se ga je lotila radi živčne bolezni. Pokojniku mir, preostalim pa naše sožalje! —

Težka avtomobilska nesreča.

V soboto popoldne se je dogodila v Landschaleji pri Lipnici težka avtomobilska nesreča, katere žrtvi sta g. Zoran Pipuš, sin pokojnega odvetnika in molarnik g. Fračko. Vozila sta se z avtom iz Gradca ter trčila skupaj z nekim avstrijskim avtomobilistom, ker se nista spomnila na razliko v cestnem voznom redu. Avto g. Pipuša je tresčil ob neko drevo in je zadobil pri padcu g. Pipuš težke notranje poškodbe, g. Fračko pa rane na glavi. Lipniška rešilna postaja je ponesrečenca odpemila v bolnišnico v Wagnu, kjer sta še sedaj. —

Don Fran Bulić — častni občan Rogaške Slatine.

Prihodnjo nedeljo bo izročena znamenitemu dalmatinskemu arheologu donu Franu Buliću diploma častnega občanstva Rogaške Slatine. Visoko odlikovanje mu bo izročil ves občinski svet v veliki dvorani Zdraviliškega doma, kakor bo prirejen slavnosten banket. Kakor znano, je don Fran Bulić vsakoletni redni gost v Rogaški Slatini. —

O mestnem kopališču

v kopališki ulici in sicer o preureditvi ali pa o novi zgradbi se bo tudi razpravljalo na četrtkovni seji občinskega odbora. K gradbi bo prispel tudi okrogli urad za zavarovanje delavcev in se je vršila v te svrhe že posebna komisija. —

Smrtna kosa.

Včeraj ponoči je preminul po kratki bolezni nadučitelj v p. g. Simon Gajšek. Pogreb pokojnika se bo vršil jutri v torek ob 15. iz bolnice. N. v m. p.!

— V soboto je preminula v Jarenini učiteljica ženskih ročnih del v pokoji, gđ. Ivana Spritzei. Pogreb se je vršil danes iz hiše žalosti na pokopališče v Jarenini. Blag ji spomin, žalujočim naše iskreno sožalje! —

— V nedeljo je nenadoma preminul v Mariboru po dolgi živčni bolezni v 45. letu svoje starosti gosp. Ludvik Dolajš, hišni posestnik. Pogreb pokojnika se bo vršil jutri, v torek, ob 16. uri iz mestnega pokopališča na Pobrežju v lastno grobnico. Blag mu spomin! —

V neizbrisnem spominu

bo ostala vsem sobotna manifestacija na čast našega dr. Korošca, piše nedeljski »Slovenec«, bombastično poročajo o stotinah in stotinah pristašev, ki so se udeležili bakljade ter spontano vzklicali dr. Korošcu. Ubogi »premier«, kolikšno neslanost ti servirajo tvoji satrapi v Mariboru! Vseh z bakljonosci, študenti, godbo in ženskami, ki so bile v pretežni večini, je bilo pod kontrolo naštetih 154. Vse druge »stotine« pa so vzklicale, da je odmevalo po mestu: »Doli, črna reakcija! Živio Stjepan Radič in Svetozar Pribičević!« tako, da bo tudi Žebotu in Hrastelju in Vesenjaku ostalo. — v neizbrisnem spominu!

Fram.

Tovarnar gosp. Tomaž Krajnc je tukajšnji osnovni šoli ponovno podaril večje število raznih nagačenih živali, za kar mu šolski upravitelj izreka najlepšo zahvalo. —

Udeleženci svetovne vojne na Bledu.

Glavni odbor Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne v Ljubljani nam sporoča: Polovična voznja za zborovanje na Brezjah dne 12. avgusta je dovoljena od 10. do 14. avgusta. Vsakdo se lahko posluži te prilike. Pevci, vežbajte že sedaj sledeče pesmi: Ti o Marija, Oj Doberdob, Spomladi vse se veseli, V igrah se povrne in Oj ta soldaški boben. Slavnost se prične dne 12. avgusta ob 10. dop. Ves dan bo svirala priznana godba »Sloge« iz Ljubljane. Tovariši, 12. avgusta na Brezje, da se dostojno proslavi desetletnica miru in sprave. —

Društvo jug. akademikov v Ptuju

priredi izlet v Ljutomer. Odhod iz Ptuja dne 12. avgusta ob 6.45 zjutraj. Udeležba aktivnih članov obvezna; vabljeni gg. starešine in prijatelji društva. — Odbor.

Blagodejen dež.

Po dolgih silno vročih in soparnih dneh je bila zemlja včeraj le deležna velike dobrote dežja. Na dež se je sigar že večkrat pripravljalo, bile so pa le pičle plovice, ki še ozračja niso mogle razhladiti, kaj šele da bi okrepčale od velike vročine onemoglo in močno ogroženo rastlinstvo. Tudi včeraj zjutraj ni kazalo na več in na boljše in ko se je okrog polneve malo izlilo, so vsi mislili, da se veliko razočaranje ponavlja. Oblaki so se pa zbirali, kopicili in po 18. uri se je vili pravi, blagodejni dež. Bila je sicer nevihta, a se od nikoder iz mariborskega okraja ne javlja toča ali škoda od strele. Razven pretrganja telefonskih zvez, ki je trajalo od 13. ure do ranega jutra, smo bili deležni samo dobrot te poletne nevihte. Dežja je padlo za 17.6 mm, kar je dovolj namočilo vrtove, njive, travnike ter vse nasade najmanj za dober teden. Posebno dobrodošel je bil ta dež krompirju, fižolu in koruzi. —

Od doma je pohegnila

komaj 15 letna Tončka Selinšek, stanujoča pri svojih starših v Beograjski ulici. Baje je pohegnila v smeri proti Lajteršpergu, ni pa tudi izključena nesreča. Policija je doslej brezuspešno poizvedovala za ubeglim dekletom. —

Privlačnost cirkusa.

Cirkus Kludsky, ki nas je že drugi obiskal, ima veliko privlačnost. Število obojke mu narašča od mesta do mesta. Lani je vzel dva seboj iz Ljubljane, tokrat je pa dva pripeljal v Maribor in sicer enega fanta iz Češke, drugega pa iz Merana. Oba je pustil sedaj v Mariboru, da ne bi imel z njima težave na poti skozi Jugoslavijo. Odsloviti je hotel oba že poprej, a sta se vedno spretno vmešala in skrila med številno obojke. Sedaj je pa cirkuske kariere konec in fanta bosta morala s pomočjo oblasti nastopiti pot nazaj v domovino. —

Zdravega tička

so ujeli v osebi znanega klateža J. K., ki je bil pred kratkim izgnan iz Avstrije in ima že 11 predkazni v računu svojega življenja. Vse radi predolgih prstov, goljufije in sličnih čednosti. Zasačila ga je bistro oko stražnika, ko je sumljivo ogledoval trgovino Bogomira Divjaka na Glavnem trgu. S kamnom je razbil izložbeno okno ter pobral 5 avtomatičnih zvoncev za dvokolesa in dva gubernala. Zagledavši zasledovalca, jo je fant mislil popihati, pa ni utegnil. Vse gori navedene predmete so našli pri njem in še kamen, s katerim je boja razbil šipo, je bil zraven. Jurij taj, da bi on vlomil v izložbo, a tatvino priznava, ker kalkulira z možnostjo manjše kazni. Pa so na sodniji in policiji tudi prefrigani in bodo prijatelja tujih izložb topot izdatnejše nagradili. —

Član Streljaške družine mariborske se obveščajo, da je dobil odbor od Saveza iz Beograda še 12 pušk in municijo. Streljanje na vojaškem streljišču v Radvanju se vrši vsako nedeljo. Čanstvo se naproša, da obisku je strelske vaje v čim večjem številu in se temeljito pripravi na strelsko tekmo. 1446

Palača duhov

MOŽ TRGUJE Z OROŽJEM, ŽENA GRADI DUHOVOM PALAČO. — ČUDAŠKE OPOROKE.

V današnje dobo so se močno vrinili kontrasti. Tam, kjer je življenje najstrožje preračunano in kjer se v kruti borbi za obstanek in veliki tekmi bridko občuti celo vse to, kar razumemo pod vestjo, ravno tam se je čustvenost, zatekla celo na polje, ki se nam zdi več ali manj smešno. Tako je med hladnokrvnim in stvarnim anglosaškim svetom največ spiritalističnih in okultističnih klubov. Kontrasti triumfirajo. Oče brutalno grabi in kopiči bogastvo, ljudje so zanj samo številke v dobičkaželnih kalkulacijah, sinovi pa sto pijo v zvezi z »duhovi« ter v okultističnih klubih razmetavajo nagrabsljeno bogastvo.

Nedavno je v San Francisku umrla vdova milijonarja in kralja municije mistra Cornick. Mož si je kot lastnik velikih tovarn za municijo in orožje med vojno pridobil ogromno bogastvo. Vsako razkošje si je lahko privoščil, samo življenja si ni mogel podaljšati in tudi svoje soproge ni mogel obdarovati z veseljem do bogastva in s sposobnostjo za spekulacije. Žena se je zatekla med spiritaliste in financirala je nešteto spiritalističnih klubov in medijev. V okolici San Franciska je veliko, dva milijona dolarjev vredno palačo posvetila duhovom ter je tudi z oporoko določila, da mora vse tako ostati.

Palača »duhov« je arhitektonski kuriozum. Streha je vododajna ter polna oken in vrat. Skozi te odprtine naj bi prihajali v palačo duhovi. Ker pa duhovi ne rabijo stopnic, zato vodijo do oken, lin in vrat od vseh strani cevi iz gumija. Takih cevi za duhove je ogromna mreža. Kako je prišla žena na idejo, da rabijo duhovi za svoje obiske in sprehode ravno cevi iz gumija, zakaj jim je ljubša vododajna streha in kako se odpirajo na njej okna, bo težko dognati. Stavbeniki so njena čudaška naročila sprejeli, drago

zaračunali in izvršili. Palača duhov ima še več čudaških zanimivosti. Tako je na sredini velika dvorana, okrog nje pa 80 malih sobic za duhove. Vsaka sobica je opremljena z razkošno posteljo in uro. Ur je v palači brez števila. Vse so natančneje uravnane, ker igra — kakor je znano vsem praznovercem — točnost pri duhovih veliko ulogo. Eni prihajajo točno o polnoči, drugi pa zopet točno na minuto in sekundo odhajajo. Duhovi so imeli na razpolago tudi električne zvonce in razne trobente za dajanje znamenj. Kako so se vsega tega posluževali, ni znano. Gospa Cornick je sama prebivala v palači in za pomoč je imela samo enega služabnika, nekega starega zvestega Kitajca. Ta sedaj sam upravlja palačo duhov.

V oporoki je določeno, da se v palači ne sme ničesar spremeniti, pa naj bi se dogodilo karkoli. Tudi če se podira, se ne sme popravljati. Razven starega Kitajca in onih, ki bodo na seansah izvoljeni od duhov, ne sme nihče prestopiti praga. Tako naj ostane, dokler vse samo ne razpade. Čudaška žena je občutila neko zgražanje nad posli svojega moža, bogastvo se ji ni zdelo pridobljeno na pošten način, iz vseh teh duševnih težav pa ni našla prej izhoda, dokler se ni zavežovala v spiritizem. Spiritistične seanse so ji dale idejo, da bo najboljšje pomirila duše ljudi, ki so popadali od Cornickovih pušk, če jim odpre gostoljubno svojo veliko palačo.

Dediči so seveda istega kova kakor stari Cornick in se že od vseh strani napovedujejo tožbe radi palače duhov in še nekaterih drugih določb v oporoki Cornickove vdove. Dediči se zanašajo na pomoč od strani oblasti, ki ne bo dopustila, da bi velika zgradba, kakor je palača duhov, ostala brez vsakega nadzorstva do svojega razpada.

„Imam časa“

pravi razumna Mica.
„Ne stojim po cele dni pred prerilnikom in se ne mučim s težkim pranjem perila. Zame to delo opravlja RADION in

varuje perilo!“

Sport

NACIJONALNI LAHKOATLETSKI MITING.

ki ga je priredil včeraj na svojem igrišču SK Ptuj je kljub temu, da niso bili doseženi ravno sijajni številčni uspehi (dež!) — prav lep potekel in storil nedvomno vrlo mnogo za propagando lahke atletike v našem okrožju. Če upoštevamo dejstvo, da se je udeležilo mitinga 39 atletov iz Ljubljane, Maribora in Ptuj, lahko trdimo, da je bila včerajšnja prireditev do sedaj največja v mariborskem okrožju. ASK Primorje je poslalo 16, SK Ptuj 14, SK Ilirija 8 in ISSK Maribor enega atleta. Primorjani so dosegli 47 točk (7 prvih, 3 drugih in 3 tretjih mest), Ptujčani 28 točk (2 prvih, 3 drugih in 4 tretjih mest), Ilirijani 22 točk (2 prvih, 3 drugih in 3 tretjih mest) ter ISSK Maribor 3 točke (1 drugo mesto). V vseh 11 disciplinah je startalo 67 atletov, ki so dosegli naslednje rezultate:

Tek 100 m: 10 startujočih. 1. Perovič (Primorje) 11,7, 2. Režek (Ilirija), 3. Pavšič (Ilirija).

200 m: 7 start. 1. Stepišnik (Ilirija) 24,7, 2. Režek (Ilirija), 3. Junger (Ptuj).

400 m: 4 start. 1. Žorža (Primorje) 57, 2. Furlan (Primorje), 3. Junger (Ptuj).

3000 m: 8 start. 1. Slapničar (Primorje) 10,10, 2. Wallner (Ptuj), 3. Sporn (Ilirija).

4x100 m: SK Ptuj 50, Primorje in Ilirija diskvalificirana, sicer je bil vrstni red Ilirija, Primorje, Ptuj.

Metanje diska: 6 tek. 1. Slamič (Primorje) 35,13 m, 2. Mura (Ptuj) 31,95, 3. Banko (Ilirija) 30,52.

Kopje: 3 tekmovalci: 1. Petkovšek (Primorje) 42,75, 2. Cimperman (Primorje) 38,79, 3. Stross (Ptuj).

Krogla: 4 tek. 1. Slamič (Primorje) 11,30, 2. Murn (Ptuj) 9,71-5, 3. Petkovšek (Primorje) 9,52,5.

Skok v višino: 6 tek. 1. Korče (Primorje) 1,55, 2. Medica (Primorje) 1,50, 3. Furlan (Primorje) 1,50.

Skok v daljavo: 6 tek. 1. Režek (Ilirija) 6,04,5, 2. Stepišnik (Ilirija) 5,73, 3. Korče (Primorje) 5,72.

Skok ob palici: 3 tekme: 1. Pavšič (Ptuj) 2,90, 2. Kovačič (ISSK Maribor) 2,40, 3. Gorup (Ptuj) 2,40.

Vrhovni sod so sestavljali gg. Savo Sapon kot predsednik (delegat LLAP), Samuda, Vindiš, Nerat in Pevalek kot člani.

SD RAPID—SK ŽELEZNIČAR 4:2 (1:0)

Po 4 mesečnem odmoru je včeraj Rapid prvič nastopil v Mariboru, in sicer proti Železničarjem. Obe moštvi sta nastopili v naslednjih, nekoliko spremenjenih postavah:

Rapid: Časar; Barlovič, Kurzmann; Löschnigg M., Bröckl, Simmerl; Pernath E., Venko, Terglet, Klippstätter, Letnig. Železničar: Mernik; Wagner, Mernik; Ronjak, Staußer, Senica; Jurko, Vauda II., Pollak, Pavlin, Konrad.

Postavi obeh moštev sta bili dokaj posrečeni, vendar sta oba kluba predvedla slabo igro, ki je tu pa tam zadobila značaj tekme dobrih moštev. Po poteku igre in zrelih šansah bi morali zmagati Železničarji. Njihov napad je zastreljal ne verjetno mnogo sigurnih pozicij, med drugimi tudi dve 11metrovki. Najboljši je bil Wagner, ki je s svojo sigurnostjo neprestano razdiral akcije Rapidovega napada. Mernik v голу najraje opusti »parade«. Dva gola gresta povsem na njegovo rovaš. Senica in Ronjak sta se dobro držala. Pavlin v napadu se je preveč igralkal, kako ves napad. Rapid je imel najboljšo moč v Barloviču, ki postaja vedno boljši. Njegov gol iz 30 m je bil krasen. Napad ustvarja s hitrostjo nevarne situacije pred golom, Letnik na levem krilu je talentiran igralec, samo da je preboječ. Bröckl je »garale«. Tekma se je morala koncem 1. polčasa radi naliha prekiniti, nakar se je v polmraku nadaljevala. O sodniku bi se dalo marsikaj napisati...

SD Rapid rez.—SK Železničar rez. 5:0. Rapid je igral s pojačeno postavo. Sodil je g. Marinič.

SD Rapid ml.—SK Svoboda ml. 7:2.

Naše državno prvenstvo.

Včeraj je bilo odigrano predzadnje kolo državnega prvenstva v nogometu. V

Beogradu je Gradjanski premagal BSK 2:1 (0:0), v Splitu pa Hajduk Jugoslavijo 8:2 (1:0). Beograjsko tekmo je sodil g. Braun z Dunaja. Posamezni klubi so v prvenstveni tabeli naslednje plasirani:

1. Gradjanski	4 3 1 0 6:2 7
2. BSK	4 3 0 1 12:9 6
3. Hajduk	3 2 0 1 10:5 4
4. Hašk	3 1 0 2 8:7 2
5. Jugoslavija	4 0 1 3 5:17 1
6. Šk	2 0 0 2 3:4 0.

Odhod sportnikov k vojakom.

Med letošnjimi vojaškimi novinci, ki so odrinili danes v vojašnico, da odpotujejo v šolo rezervnih oficirjev v Sarajevu, je tudi četvorica mariborskih sportnikov, in sicer Jože Tomac in Jože Laznička od ISSK Maribor, Rudi Senica od SK Železničarja ter sodniški kandidat Ljubo Vesnaver. Odhajajočim želimo v šoli obilo uspeha!

Ljubljana: Ilirija komb.—SK Celje 10:2 (6:2), Ilirija rez. Grafika 4:2.

Zagreb: Marsonija (Brod)—Gradjanski (Bjelovar) 2:1 (2:0). Marsonija je prvak province ZNP.

Gradec: medmestna tekma Dunaj—Gradec 6:1.

Stockholm: meddržavna nogometna tekma Avstrija—Švedska 3:2 (2:2). Gledalcev 18.000.

Otvoritev IX. olimpijade.

V soboto so bile slovesno otvorjene igre IX. olimpijade. Mimo soproga nizozemske kraljice princa Henrika so vkrakali na stadion sportniki 40 narodov sveta. Po sobotnih formalnostih so se včeraj že pričele tekme, pri katerih so že koj spočetka pokazali svojo visoko formo — Amerikanci. Ti so namreč dosegli prvo mesto v metanju krogle in v skoku v višino. Pri teku na 10.900 m je zmagal Nurmi.

Hamburger SV prvak Nemčije.

Včeraj je bil pred 50.000 glavo publiko odigran v Altoni finale za nogometno prvenstvo Nemčije. Enajstletica Hamburger SV je premagala berlinsko Hertho 5:2 (3:1). Iz Berlina so prišli v Altono trije posebni vlaki, iz Hamburga eden vlak navijačev.

Iz dežele boksa in dolarja.

Ameriška federacija v boksu poroča, da je bilo prodanih za borbo Tunney-Hanney 43.191 mest. Zmagovalec Tunney je prejel 691.000 dolarjev, Henney pa 521.000. Prireditelj Teks Rickard je imel izgube 155.000 dolarjev. Baje leži glavni razlog slabega finančnega uspeha v prevelikih dajatvah, ki jih zahteva država od takih prireditev.

Davisov pokal.

V teniškem finalu za Davisov pokal je včeraj v Parizu zmagala dvojica Francoz Cochet-Borotro Amerikanca Tilden-Hunter 6:4, 6:8, 7:5, 4:6, 6:2.

Rekord v hoji

je dosegel Francoz Dodard, ki je potreboval za pot 504 km Pariz Strassburg le 75 ur, 49 minut in 45 sekund.

Sokolstvo

Legitimacije

za 75 odstotni popust železniške vožnje za zlet Sokolske župe Reka na Sušaku dne 4. in 5. avgusta t. l. izdaja brat tajnik v sredo od 18. do 19. ure v društveni sobi Narodnega doma. — Odboj. —

Kupujte železniške vozne karte v biljetarni 'Putnika' v Mariboru, Aleksandr. 53

Rusolasci

(The Red — headed Leaguer).

Angleški napisal A. Conan Doyle. Poslovenil K. Savec.

»Včeraj se je izselil.«
»Kje bi ga mogel najti?«
»V njegovem novem uradu. Povedal mi je naslov. Da, Kralja Edvarda ulica št. 17, blizu cerkve sv. Pavla.«
»Pohitim tja, gospod Holmes, a prišedši do hiše, najdem v njej delavnico za umetne noge; in nihče mi ne ve črniti niti o gospodu Viljemu Morrisu niti o Dunkanu Rossu.«
»In kaj ste nato storili?« ga vpraša Holmes.
»Odšel sem domov v Saxe-Coburg-square in vprašal za svet svojega pomočnika. Ali ta mi ni mogel pomoči. Le tolažil me je, češ malce naj počakam, saj me bodo gotovo po pošti obvestili. Veste, ne bil bi rad izgubil takega mesta brez vsake borbe; zato sem se odpravil k Vam, ker so mi povedali, da ste tako dobri in pomagati revežem, ki se zatekajo k Vam po nasvet.«
»In to je bilo modro storjeno,« ga je pohvalil Holmes. »Vaš slučaj je izredno zanimiv in zelo me bo veselilo, če si ga bom mogel natančneje ogledati. Iz tega, kar ste mi povedali, sklepam, da so od tega odvisne še resnejše stvari, kakor jih opazi na prvi pogled.«
»Resna je stvar dovolj,« je ternal gospod Jabez Wilso. »Saj me stane štiri funte na teden.«
»Kar se tiče Vas samega, ne najdem nobenega povoda, da bi se mogli pritoževati proti tisti čudežni Zvezi. Baš nasprotno se mi zdi, da ste zdaj bogatejši za kakih trideset funtov; povrh tega ste si še pridobili natančno znanje vseh predmetov, ki jih nahajamo pod črko A v slovarju. Ničesar niste izgubili.«
»Ne, gospod, toda rad bi zvedel, kdo so bili tisti negodniki in kaj so nameravali, da so me tako potegnili. Sicer pa jih je šala precej stala, ker so se iznebili dva in trideset funtov.«
»Potrudila se bodeva, da Vam vse to pojasniva. Prej pa še nekoliko vprašanj, gospod Wilson. — Kako dolgo že imate tistega pomočnika, ki Vas je prvi opozoril na čudni oglaš?«
»Nemara deset mesecev.«
»Kako je prišel k Vam?«
»Oglas ga je primamili.«
»Ali je bil edini, ki se Vam je ponudil?«
»Ne, oglašilo se jih je kakih deset?«
»Zakaj ste baš njega izbrali?«

»Ker se mi je zdel tako spreten in ni zahteval mnogo plače.«
»Hotel je služiti za polovico mezde, kaj ne?«
»Tako je.«
»Kakšen pa je tisti Vincent Spaulding?«
»Slok je, a krepak, zelo okreten in nagle; niti ene kocine nima v licu, dasi mu mora biti že kakih štirideset let. Čelo mu kazi bela lisa od neke kisline.«
Holmes se je ves razčilen vstomil.
»Mislim sem si, da bo kaj takega,« je zamrmral. »Ali ste kdaj opazili, da ima predrti ušesa, kakor bi bil nekoč nosil uhane?«
»Da, gospod; dejal mi je, da mu je uhla preboda ciganka, ko je bil še majhen.«
»Hm!« je dejal Holmes in se zleknil ves zamišljen v naslonjaču. »Ali je še vedno pri Vas?«
»Seveda, gospod, pravkar sem ga ostavil v uradu.«
»In je li za Vaše odsotnosti službo redno opravljal?«
»Ne mogel bi se pritoževati, gospod. Predpoldne ni nikoli mnogo dela.«
»To mi zadostuje, gospod Wilson. — Upam, da Vam utegnem čez dva dni povedati svoje mnenje o stvari. Danes je sobota; nađejam se, da se stvar do ponedeljka razjasni.« — — —
»Nu, Watson,« me je obgovoril Holmes, ko naju je posnetik ostavil, »kaj si mislite o vsem tem?«
»Ničesar si ne mislim,« sem mu odkrito priznal. »To je zelo zapletena stvar.«
»Kolikor je kaka reč čudnejša, toliko preprostejša je; o tem sem prepričan. Najbolj človeka presenečajo tisti navadni in neizraziti zločinci, saj si tudi vsakdanje lice najtežje zapomniš. Toda odlašati ne smeva.«
»In kaj mislite storiti?« ga vprašam.
»Kaditi sem se namenil,« mi je odgovoril. »Stvar je zadevek treh pipic; prosim Vas, ne motite me in petdeset minut ne zinite!« Skrčil se je v naslonjaču, potegnil kolena do blizu orlovskega nosu in ždel z zaprtimi očmi; črna glinasta pipica mu je molela iz lica kakor kljun čudne ptice. Zaključil sem, da je zadrimal, in že sem začel tudi sam kimati, ko je nenadoma skočil pokonci z izrazom človeka, ki je svojo stvar dognal. Položil je svojo pipico na polico nad kaminom in dejal:
»Sarasate igra nocoj v St. James-Hallu. Kaj se Vam zdi, Watson, ali Vas morejo Vaši bolniki par uric pogrešati?«
»Danes ni sile. Moja praksa ni prenaporna.«

»Nadenite torej klobuk in pojdiva. Najprej jo mahneva skozi City in spotoma se lahko malo okrepi. Opazil sem, da vsebuje spored precej nemške godbe, ki mi je bolj povšeči, kot italijanska ali francoska. Bolj preudarna je, in tudi neni se hoče danes ugibati in premišljevali. Pojdiva!«

Odpeljala sva se s podzemno železnico v Aldersgate; še par stopinj sva stotila in bila sva na Saxe-Coburg-squareu, tam, kjer se je bila dogodila čudna stvar, ki sva jo čula davi. Bil je to tesen, majhen, zanemarjen, dasi mičen trg; štiri redi zakajenih dvonadstropnic so gledali na ozek ograjen vrtič, v katerem se je plevelnata trata in nekoliko oskubelih grmičkov težko borilo z nepovoljnim zrakom, ki je bil poln dima. Tri pozlačene krogle in rjava deska z belim napisom »Jabez Wilson« nad vrati vogalne hiše so označile urad, v katerem je opravljal svoje posle najin rdečelasi varovane. Sherlock Holmes je postal orod hišo, nagnil glavo na eno stran in natančno motril poslopje. Izpod priprtih vešic so se mu svetile oči kakor žerjavica. Nato se je počasi napotil po cesti naprej, se zopet vrnil k vogalu in neprestano motril hiše. Končno se je vrnil k zastavljalcu, tresnil dvakrat ali trikrat s svojo okovano palico po tlaku, potem aa stopil k vratom in potrkal. Kakor bi trenil, je stal na pragu obrit mladenič živih oči, ki ga je povabil, naj vstopi.

»Hvala,« je menil Holmes, »hotel sem Vas le vprašati, kako pridem k obali.«
»Tretja ulica na desno, nato pa četrta na levo,« je točno odgovoril pomočnik in zaprl vrata.
»Bister dečko,« je pripomnil Holmes, ko sva odhajala. »Po mojem mnenju je v vrsti londonskih bistrcev četrta, in če se ne varam, je po drznosti tretji. Maršikaj sem že čul o njem.«
»Očividno je Wilsonov pomočnik v tajni Zvezi rusolasih mož zelo važen činitelj. Prepričan sem, poizvedovali ste le zato, kod drži pot k obali, da si ga ogledate.«
»Ne njega.«
»Kaj pa potem?«
»Kolena njegovih hlač.«
»In kaj ste opazili?«
»Kar sem pričakoval.«
»Zakaj ste pa tako butali po tlaku?«
»Dragi doktor, zdaj ne utegnem brbljati, zdaj morava opazovati. Danes sva ogleduha v sovražni deželi. Nekaj veva o Saxe-Coburg-square-u, zdaj pa si še ogledva kraje, ki leže za trgom.«
Cesta, na katero sva prispela, ko sva zavila okoli vogala samotnega Saxe-Coburg-squarea, se je tako močno razločevala od pravkar imenovanega trga,

kakor se razlikuje sprednja stran slike od zadnje strani. Stala sva v glavni žili privodnici, po kateri se preliva promet v severne in zapadne dele notranjega mesta. Po sredini ceste je tekla navzgor in navzdol ogromna struja blaga, na obeh straneh pa se je valil po tlaku črn roj pešcev. Gledajoč krasne trgovine in divne izložbe sva ugibala, kako je mogoče, da so bile te krasne stavbe sosede ponižnih hiš na tistem in samotnem trgu, ki sva bila pravkar ostavila.

»Potrpitate malo,« je dejal Holmse, stoječ na vogalu in motreč pestro ulico, »rad bi si zapomnil vrsto, v kateri si slede te hiše. Rad bi spoznal ves London prav temeljito in ta moja mušica mi ne da miru. Tu je Mortinerjeva tobakarna, kjer kupiš poceni novine, tamle je Mestna in predmestna banka, malo dalje se šopiri vegetarijanska gostilnica, ki se je drži Mac Farlaneova zaloga vozil, potem pa se začneja nova skupina hiš. In zdaj sva opravila, doktore, in čas je že, da se malo pozabavala. Malo gnati s kruhom in čašo kave použijeva, potem pa kreneva v deželo strun, ki je je sama sladkost in nežnost in harmonija; tam ni rudolasi varovancev, ki bi nas mučili s svojimi nadlogami in neugodnostmi.«

Prijatelj Holmes je bil navdušen glazbenik, ki ni le spretno godel, ampak tudi izredno lepo skladal. Vse popoldne je presedel v svoji loži; z lica mu je odsevala popolna sreča, z dolgim tankim prstom je posnemal ritem godbe. Prijazno se smehljajoče lice in hrepeneče, sanjave oči niso izdajale Holmesa voluna, Holmesa neutrudljivega, bistroumnega, okretnega redarstvenega zaupnika. V njegovem samobitnem značaju se je uveljavljala zdaj ta, zdaj druga stvar, in večkrat se mi je zdelo, kakor bi bila njegova skrajna točnost in čudežna bistrovidnost le reakcija izza pesniškega, koprnečega razpoloženja, ki ga je včasih obšlo. Polet poetične duše ga je prenašal iz skrajne zamišljenosti v besno zaposlenost, in dobro vem, da ni bil nikoli tako strašen kakor tedaj, če je bil nekoliko dni preždel v svojem naslanjaču sredi svojih pesmi in skladb. Nato pa se ga je nenadoma lotila lovska strast in njegova divna zaključevalna sposobnost je vzplamtela do žara intuicije, tako da so ga gledali po strani vsi tisti, ki jim ni bila znana njegova metoda; imeli so ga za človeka, čigar znanje je presegalo vse, kar so vedeli drugi smrtniki. Ko sem ga gledal tisto popoldne v St. James-Hollu in videl, kako ga vnemajo in prežemajo nebeske melodije, tedaj sem čutil, da čakajo slabi časi vse tiste, ki jih je mislil preganjati.

Dalje prihodnjič.

Mali oglasi, Malolijev posredovanje in posredovanje namom obdobja: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženske, doplačanje in oglašitve: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 10.—

Profesor
išče s 1. septembrom pri boljši rodbini, event. tudi pri samostojni dami primerno mebl. solčno sobo s celo postrežbo in dobro hrano. Natančneje ponudbe do 4. avgusta na upravo »Večernika« pod šifro »Doktor«. 1451

Antikvarične mobilje
ceneno na prodaj. Naslov pove uprava »Večernika«. 1439

Triko svilo
140 cm široko za obleke in perilo à Din 95 dobite pri J. Trpinu, Glavni trg 17, Maribor. XIII

Dipl. profesor francoskega jezika
poučuje francosčino za ponavljalne izpite in daje konverzациjo. Naslov pove uprava lista. 1452

Prazno sobo
se takoj odda. Dušanova ulica 9. 1410

Razpis.

Cerkveni konkurenčni odbor v Rušah razpisuje oddajo vseh popravil pri cerkvi, stolpu, vseh nadarbinskih in cerkvenih poslopih v Rušah. Vsa dela, zidarska, tesarska, kleparska, mizarska, steklarska, pleskarska i. t. d. se oddajo skupno enemu stavbeniku. Pregled vseh potrebnih popravil je interesentom v župnišču v Rušah na razpolago. Interesentje se prosijo, da oddajo svoje pismene in pravilno kolkovane ponudbe v župnišču v Rušah do dne 5. avgusta 1928 do 9. dopoldne. Vsak ponudnik naj priloži potrdilo o plačnem pridobinskem davku. Kavcija v znesku 10% celotnega proračuna se mora pri oddaji ponudbe oddati v hranilni knjižici ali državnih papirjih. Odbor si pridrži pravice proste oddaje dela brez ozira na višino ponudbe. Vse delo se mora izvršiti do 1. avgusta 1929, najnujnejše pa še to leto. Plača se samo resnično izvršeno delo. Plačilne pogoje naj stavi vsak ponudnik posebej. Odgovor na svojo ponudo bo vsak ponudnik prejel pismeno.

Ruše, dne 25. julija 1928.

Cerkveni konkurenčni odbor Ruše.

1444

Kabaret EVROPA

Danes poslovljni večer priljubljenega humorista Karla Prinz-a. — Od 1. avgusta naprej popolnoma novvelemestni program. 1453

Spominjajte se CMD!

NI VSEENO

katero znamko kolesa si kupite. Vedeči morate, da so kolesa po Din 2500.—, 1600.— in 1000.—. Varujte se najcenejših koles, ker se podražijo vsled popravil.

Kupite samo **STEYR-WAFFENRAD** z dve letnim jamstvom.

Glavno zastopstvo in zaloga 3107

Bogomir Divjak, Maribor, Glav. trg 17

Z žalostnim srcem javljam vsem sorodnikom in znancem tužno vest, da je preminul moj ljubljani soprog, oz. oče, brat in svak, gospod

Ludovik Dolajš

hišni posestnik

po dolgi mučni bolezni in previden s tolažili sv. vere danes ob pol 6. uri zjutraj v 45. letu svoje starosti.

Pogreb blagega in prerano umrlega se vrši v torek, dne 31. julija ob 18. (4) uri iz mestnega pokopališča na Pobrežju v lastno grobnico.

Sv. maša zadušnica bo darovana v sredo, dne 1. avgusta ob 7. uri zjutraj v župnijski cerkvi Sv. Magdalene v Mariboru.

Maribor—Sv. Jakob v Sl. gor., dne 29. julija 1928

Gizela Dolajš, hčerka

Ema Dolajš, roj. Sirk, žena

In ostali sorodniki. 1454